

Hoog bezoek in Kampen 1814.

Zijn Koninklijke Hoogheid de Erfprins van Oranje-Nassau, oudste zoon van onzen tegenwoordigen Souverain, deed ter dezer tijd een reisje door dit departement, om de steden Deventer en Coevorden, welke de Franschen nog bezet hielden en door den landstorm geblokkeerd waren, te gaan bezichtigen. Bij deze gelegenheid werd mij op Vrijdag den 25e van Sprokkelmaand 's avonds vrij laat door eenen der stadsboden namens den Heer Burgemeester bekend gemaakt, dat Z.H. den volgenden dag in deze stad zoude komen en ik mij dus tot eene audiëntie behoorde gereed te houden. Den volgenden morgen den 26 begaf ik mij bij mijne confraters (Paters in de Voorstraat) om hieromtrent de noodige afspraak te maken en wij kwamen overeen dat Pater Adams, als de oudste onzer, de aanspraak zoude doen en dat ik de paters aanstonds het arrivement van Z.H. zoude berigten, zoo haast als ik het zoude vernemen, wijl toch Zijne Hoogheid hare intrek bij den heer J. W. v. d. Upwich, die in mijne nabuurschap woont, zoude nemen.

Na den ganschen dag gewacht te hebben, hoorde ik eindelijk 's avonds om half negen eenig vreugde-gejuich en zie Zijne Hoogheid was aangekomen. Ik zond dadelijk onzen onderkoster N. Vreenegoor naar de Eerw. Paters om kennis van deze aankomst te geven. Nauwelijks was hij wedergekeerd, of ik zag de predikanten van de Hervormden godsdienst reeds naar Z.H. voorbij snellen. Ik zond oogenblikkelijk denzelfden bode aan mijne confraters, om er kennis van te geven. Hij was nog niet wedergekeerd, toen mij de Heer Augier, een van de stadsgeheimschrijvers namens den Heer Burgemeester kwam roepen en wijl er de boodschap bij kwam, dat Z.H. niet lang hier zoude vertoeven, ging ik oogenblikkelijk mede, om in alle geval bij de hand te zijn, in de hope, dat mijne confraters nog tijdig zouden komen. Ik was nog niet lang in de antichambre of de heer van den huize kwam te voorschijn en zeide: „De leeraars van den hervormden godsdienst worden binnen verzocht”. Ik zag de domine's binnentreden, die eerlang wederkeerden. Toen riep gemelde heer: „De leeraren van de andere gezindheden worden binnen verzocht”. Wijl er op dat geroept

niemand te voorschijn kwam dan ik, herhaalde hij het nog een en andermaal en ik trad alleen binnen.

De vorst ontving mij zeer minnelijk en ik deed deze korte aanspraak: „Allerdoorluchtigste Vorst, ik acht het voor mijn grootste eer, dat ik in den persoon van uwe K.H. mijne hulde moge brengen aan onze souverain, uwen aller doorluchtigste Vader; ik wensch niets vuriger, dan dat de pogingen, welke onder des hoogts des zelfs regeering tot herstel van den bloei onzes vaderlands zullen gedaan worden, mogen gezegend worden. Zoo mijne zwakke gebeden hiertoe iets vermogen, worden mijne wenschen zeker vervuld. Ik heb de eer van Uw doorluchtige Hoogheid de nederigste onderdaan te zijn”. Z.K. Hoogheid had de goedheid hierop te antwoorden: „Het is de wil van mijnen vader, dat alle godsdiensten gelijke regten zullen genieten”.

Nu traden de Burgemeester en de overige regeeringsleden binnen, terwijl ik mij naar mijn confraters spoedde, doch ik vond dezelve niet meer thuis. Hier bij mij wederkeerend, vond ik hen bij mij, verhaalde hun wat er gebeurd was. Beide paters vertrokken dadelijk ter audiëntie.

Omtrent tien uren vertrok zijn Koninklijke Hoogheid over Genemuiden naar Zwoll. Dien avond was de geheele Oudestraat, langs welke Z.H. uit de stad reed, gelijk als ook mijn huis en eenige in de nabuurschap geillumineerd.

Op Maandag den zevenden Maart werd Z.K.H. weder hier verwacht. Bij trommelslag liet de Burgemeester aanzeggen, dat een ieder zijn huis zoude hebben te verlichten, zoo haast als de trommel zoude geroerd worden. Dit gebeurde 's avonds omtrent negen uren en op eenmaal was de geheele stad geillumineerd. Ik verlichtte maar een der kamertjes aan de borgel en wel het eerste. Z.H. nam weer zijn intrek bij den heer van der Upwich, Al wie nu maar wilde werd den volgenden morgen ter audiëntie toegelaten. Op den morgen van den 8 begaven zich er alle de Regeringsleden en vele kooplieden en andere particulieren tot Hem.

Z.H. vertrok omtrent 11 uren door de Veenpoort, na de landmilitie in de Graafschap en de Venestraat geïnspecteerd te hebben.

M. J. G. Gasman.

Uit het Dagboek van Pastoor Doorenweerd, Deel I, blad. 551 e.v.